

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Kledingstukken en Wijnzakken

In Markus 2 wordt aan Jezus, zijn Hebreeuwse naam is *Jesjoea*, een vraag gesteld over het vasten:

Markus 2:18

En de discipelen van Johannes en van de Farizeeën vastten; en zij kwamen en zeiden tegen Hem: Waarom vasten de discipelen van Johannes en van de Farizeeën wel en waarom vasten Uw discipelen niet?

Jesjoea geeft geen rechtstreeks antwoord op deze vraag, maar geeft in plaats daarvan drie gelijkenissen:

Markus 2:19-22

En Jezus (Jesjoea) zei tegen hen: De bruiloftsgasten kunnen toch niet vasten terwijl de Bruidegom bij hen is? Zolang zij de Bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten, maar de dagen zullen komen dat de Bruidegom van hen weggenomen zal zijn, en dan, in die dagen, zullen zij vasten. En niemand naait een lap niet-gekrompen stof op een oud bovenkleed; anders scheurt de nieuwe aangenaaide lap iets af van het oude bovenkleed en ontstaat er een ergere scheur. Ook doet niemand nieuwe wijn in oude leren zakken; anders doet de nieuwe wijn de zakken barsten en stroomt de wijn eruit en gaan de zakken verloren; maar nieuwe wijn moet men in nieuwe zakken doen.

Wat wilde Jesjoea met deze gelijkenissen aangeven? Hoe beantwoorden deze gelijkenissen de vraag die Hem werd gesteld? Waarom waren de andere religieuze Joden aan het vasten, maar Jesjoea of Zijn discipelen niet? Meestal worden deze gelijkenissen als volgt uitgelegd. Allereerst wordt de bruidegom, in vers 19, geïnterpreteerd als een metafoor voor Jesjoea Zelf. Zoals een artikel van een evangelische website zegt:

De eerste is een gelijkenis over een bruidegom met zijn bruidsjonkers op een bruiloftsfeest. Het punt dat Jezus hier wil maken, is dat vasten tijdens het bruiloftsfeest zinloos is. In dit verhaal is Jezus de Bruidegom, en tijdens Zijn verblijf hier op aarde, is het een periode om dat te vieren, omdat Hij de vervulling is van hun Messiaanse profetieën.

-“What is the meaning of the parables of fasting at the wedding feast, the old cloth, and the wineskins?” *Got Questions?* www.gotquestions.org

Ten tweede worden de nieuwe lap en de nieuwe wijn, in de verzen 21 en 22, geïnterpreteerd als metaforen voor of Jesjoea of Zijn onderwijs, terwijl het oude bovenkleed en de oude wijnzakken worden geïnterpreteerd als metaforen voor de oude religieuze normen. In hetzelfde artikel staat:

Deze twee gelijkenissen illustreren het feit dat je oude religieuze rituelen niet kunt vermengen met een nieuw geloof in Jezus. De discipelen van Jezus vastten niet samen met de Farizeeën en de discipelen van Johannes omdat ze nu onder het nieuwe verbond van genade en geloof in Christus waren. Zoals eerder vermeld, vervulde Jezus de Wet; daarom is het niet langer nodig om door te gaan met de oude rituelen. Jezus kan niet worden toegevoegd aan een op werken gebaseerde religie. In het geval van de Farizeeën gingen ze volledig op in hun eigen gerechtigheid, en het geloof in Jezus kan niet worden gecombineerd met de rituelen van eigen gerechtigheid.

-“What is the meaning of the parables of fasting at the wedding feast, the old cloth, and the wineskins?” *Got Questions?* www.gotquestions.org

Op het eerste gezicht lijkt deze uitleg van de gelijkenissen voldoende. Bij nader onderzoek stuit deze interpretatie echter op een groot aantal problemen. Het eerste probleem ontstaat omdat de 'bruidegom' in de eerste gelijkenis wordt geïnterpreteerd als een metafoor voor de Messias. Het is logisch om te veronderstellen dat Jesjoea hier metaforisch naar Zichzelf verwijst als de "bruidegom", omdat er andere Schriftplaatsen zijn die naar Hem verwijzen als een bruidegom. Hier zijn er een paar:

Johannes 3:27-30

Johannes [de Doper] antwoordde en zei: Een mens kan niets aannemen, als het hem niet uit de hemel gegeven is. U bent zelf mijn getuigen dat ik gezegd heb: Ik ben de Christus niet, maar ik ben voor Hem heen uitgezonden. Wie de bruid heeft, is de **Bruidegom**, maar de vriend van de Bruidegom, die erbij staat en hem hoort, verblijdt zich zeer over de stem van de Bruidegom. Deze blijdschap van mij nu is volkomen geworden. **Hij moet meer worden**, maar ik minder.

Openbaring 19:7-8

Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van **het Lam** is gekomen en **Zijn vrouw** heeft zich gereedgemaakt. En het is haar gegeven zich met smetteloos en blinkend fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen.

Efeze 5:22-27

Vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig, zoals aan de Heere, **want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is**; en Hij is de Behouder van het lichaam. Daarom, zoals de gemeente aan Christus onderdanig is, zo behoren ook de vrouwen in alles hun eigen mannen onderdanig te zijn. Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord, opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn.

We hebben dus een aantal voorbeelden van Jesjoea die als bruidegom wordt afgebeeld. Er zijn echter twee problemen bij het interpreteren van de "bruidegom" van Markus 2, als metafoor voor Jesjoea. Het eerste probleem is dat, in de Schriftgedeelten die we zojuist hebben aangehaald en waar Jesjoea de bruidegom wordt genoemd, de kerk de bruid wordt genoemd. Maar als Jesjoea in deze gelijkenis de bruidegom is, dan zouden de bruiloftsgasten naar Zijn discipelen moeten verwijzen. Maar omdat Zijn discipelen deel uitmaken van de kerk, zou je verwachten dat ze de bruid worden genoemd en niet de bruiloftsgasten. Het tweede probleem is dat vers 20 zegt:

Markus 2:20

... maar de dagen zullen komen dat de Bruidegom van hen weggenomen zal zijn, en dan, in die dagen, zullen zij vasten.

Waarom zou Jesjoea zeggen dat de discipelen net als de Farizeeën zullen vasten, nadat Hij weg is? Als de doctrines van de Farizeeën onverenigbaar waren met de doctrines van Jesjoea, waarom zouden die dan plotseling wel verenigbaar zijn na de hemelvaart van Jesjoea?

Een ander groot probleem komt voort uit het feit dat de term 'nieuwe wijn', in vers 22, wordt toegepast op Jesjoea of Zijn onderwijs. Dit zou een vreemde metafoor zijn, als Jesjoea die zou gebruiken, omdat nieuwe wijn eigenlijk inferieur is aan oude wijn. Wijn wordt aantrekkelijker en duurder naarmate het ouder wordt. Zoals de Talmoed zegt:

Een man moet geen nieuwe wijn voor oude wijn laten doorgaan als hij zijn vriend te drinken geeft, want dat is een soort diefstal.

-Minor Tractate Derech Eretz Rabbah 8:5 (www.sefaria.org)

Dit is de reden waarom de apostelen in Handelingen 2:13 werden bespot met de zin: “**ze zijn vol van nieuwe wijn**” (NBG). Nieuwe wijn is goedkoper en gemakkelijker in grote hoeveelheden te verkrijgen.

In deze gelijkenis is heel erg belangrijk dat nieuwe wijn inferieur wordt genoemd. Lukas hoofdstuk 5 geeft een parallel verslag van dezelfde gelijkenis, maar het verslag van Lukas heeft een extra regel aan het eind:

Lukas 5:39

En niemand die oude wijn drinkt, wil meteen nieuwe, want hij zegt: De oude is beter.

Als Jesjoea zegt dat Zijn onderwijs superieur is aan het onderwijs van de Farizeeën, dan lijkt het heel vreemd dat Hij Zichzelf of Zijn onderwijs "nieuwe wijn" zou noemen; Hij zou Zijn onderwijs dan eigenlijk "oude wijn" moeten noemen om aan te tonen dat het beter is.

We kunnen zien dat de conventionele, metaforische interpretaties van deze gelijkenissen ernstige gaten vertonen. Zeggen dat de bruidegom of de nieuwe wijn naar Jesjoea verwijst, lijkt dus niet te kloppen als we de hele gelijkenis in ogenschouw nemen. Maar als deze interpretaties onvoldoende zijn, wat is dan de juiste interpretatie? Waarom vastten de discipelen van Jesjoea niet zoals de discipelen van Johannes of de Farizeeën?

Om dit te beantwoorden, moeten we eerst nader onderzoeken waar dit vasten van de Farizeeën over ging. De Schrift zegt niet expliciet waarom dit vasten werd gedaan, maar we kunnen misschien andere historische en Schriftuurlijke bronnen gebruiken om er enkele zaken uit af te leiden.

Het eerste dat opvalt aan dit vasten is dat het als groep wordt gedaan. Hier was het niet een enkele persoon die ervoor koos om te vasten en te bidden om zijn eigen persoonlijke redenen, maar een groep die gezamenlijk en tegelijkertijd vastte, vermoedelijk om een reden die betrekking had op de gehele groep. Dit soort gezamenlijk vasten bestaat al heel lang binnen het Judaïsme. De Talmoad beschrijft vier vastendagen die elk jaar werden gevierd. Er staat:

We zijn verplicht om te vasten op de 9e van Av, [en] op de 17e van Tammuz, en op de 3e van Tisjrei, en op de 10e van Teves vanwege de slechte gebeurtenissen die op die [dagen] plaatsvonden.

-Shulchan Arukh, Orach Chayim 549:1 (www.sefaria.org)

Deze vastendagen werden elk jaar gevierd, en het waren dagen van rouw over de rampen die Israël waren overkomen, waaronder de verwoesting van de Tempel van Salomo. Het zijn waarschijnlijk de vier dagen die in Zacharia hoofdstuk 8 worden genoemd:

Zacharia 8:14-19

Want zo zegt de HEERE [JHWH] van de legermachten: Zoals Ik Mij had voorgenomen u kwaad te doen, toen uw vaders Mij zeer toornig maakten, zegt de HEERE [JHWH] van de legermachten, en Ik er geen berouw over gekregen heb, zo heb Ik Mij in deze dagen opnieuw voorgenomen goed te doen aan Jeruzalem en aan het huis van Juda. Wees niet bevreesd! Dit zijn de dingen die u doen moet: spreek de waarheid tegen elkaar, oordeel naar waarheid in uw poorten met een oordeel dat de vrede dient, bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar en heb een valse eed niet lief, want dit alles is iets wat Ik haat, spreekt de HEERE [JHWH].

Het woord van de HEERE [JHWH] van de legermachten kwam tot mij: Zo zegt de HEERE [JHWH] van de legermachten: Het vasten in de vierde, het vasten in de vijfde, het vasten in de zevende en het vasten in de tiende maand, zal voor het huis van Juda worden tot vreugde, tot blijdschap en tot vreugdevolle feestdagen. Heb dan de waarheid en de vrede lief!

Hoewel het waarschijnlijk is dat deze jaarlijkse vastendagen in de tijd van Jesjoea werden gehouden, is het onwaarschijnlijk dat dit de vastendagen zijn waarover Jesjoea in Markus 2 werd ondervraagd. Nogmaals, in het parallelle verslag in Lukas 5 staat dat deze vastendagen “dikwijls” werden gehouden:

Lukas 5:33

En zij zeiden tegen Hem: Waarom vasten de discipelen van Johannes **dikwijls** en doen zij gebeden, en evenzo ook de discipelen van de Farizeeën, maar die van U eten en drinken?

Vier keer per jaar is niet bepaald 'dikwijls', dus het is waarschijnlijker dat het vasten waar Jesjoea naar werd gevraagd, de traditie was dat men twee keer per week vastte. We zien deze traditie ook terug in Lukas hoofdstuk 18:

Lukas 18:9-14

En Hij sprak ook met het oog op sommigen die van zichzelf overtuigd waren dat zij rechtvaardig waren en alle anderen minachtten, deze gelijkenis: Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden. De één was een Farizeeër en de ander een tollenaar. De Farizeeër stond daar en bad dit bij zichzelf: O God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook als deze tollenaar. **Ik vast tweemaal per week.** Ik geef tienden van alles wat ik bezit. En de tollenaar bleef op een afstand staan en wilde ook zelfs zijn ogen niet naar de hemel opheffen, maar sloeg op zijn borst en zei: O God, wees mij, de zondaar, genadig. Ik zeg u: Deze man ging gerechtvaardigd terug naar zijn huis, in tegenstelling tot die andere. Want ieder die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.

Deze Joodse gewoonte om tweemaal per week te vasten wordt ook bevestigd in de Didache, een gids voor de christelijke praktijken, die iets vóór 300 n.Chr. werd geschreven. Er staat:

Maar wat uw vasten betreft, laat ze niet bij de huichelaars zijn, want zij vasten op de tweede en vijfde dag van de week, maar vast op de vierde en zesde dag.

-Didache, hoofdstuk 8 (www.sacred-texts.com)

De latere Joodse traditie beschrijft ook een vasten voor met exact dit schema, vasten op de tweede en vijfde dag van de week. De Talmoad stelt:

... als privé personen de vastendagen beginnen te houden, moeten ze op maandag, donderdag en de daarop volgende maandag vasten;

- *Taanit* 10a (www.sefaria.org)

Het lijkt waarschijnlijk dat Jesjoea werd ondervraagd over het maandag- en donderdagvasten, waarover we in deze andere bronnen lezen. Bovendien is het waarschijnlijk dat dit vasten meer inhield dan alleen jezelf onthouden van voedsel. De Talmoad zegt opnieuw:

Als deze (drie vastendagen) zijn verstreken zonder dat hun gebeden gunstig zijn verhoord, zal het Hooggerechtshof nog drie openbare en algemene vastendagen uitvaardigen; op de daaraan voorafgaande nachten is het niet toegestaan om te eten of te drinken, en op de vastendagen is het verboden om te werken, te baden, je lichaam te zalven, schoenen te dragen of om je samenlevingsplicht te vervullen, en de openbare bad locaties zijn gesloten.

- *Taanit* 12b (www.sefaria.org)

Deze aanvullende verboden, met name die aangaande het baden en het zalven van het lichaam, worden genoemd bij een andere kritieke uitspraak van Jesjoea aangaande het vasten, en die staat in Mattheüs 6.

Mattheüs 6:16-18

En wanneer u vast, toon dan geen droevig gezicht, zoals de huichelaars. Zij vervormen namelijk hun gezicht, zodat zij door de mensen gezien worden als zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u dat zij hun loon al hebben. Maar u, als u vast, **zalf dan uw hoofd en was uw gezicht**, zodat het door de mensen niet gezien wordt als u vast, maar door uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

Het is dus waarschijnlijk dat de vastendagen waar Jesjoea naar werd gevraagd twee keer per week in acht werden genomen, en dat het dagen waren van rouw en verdriet, waar men zich onthield van zowel voedsel als van andere soorten genoegens. Maar wat was het doel daarvan? Waarom werden deze vastendagen ingesteld, en waartoe dienden ze?

Het is moeilijk om met zekerheid te zeggen waarom dit vasten werd gedaan, maar we kunnen wederom wat meer aanwijzingen krijgen van de Talmoed. De Talmoed beschrijft een aantal situaties die aanleiding kunnen zijn voor openbare vastendagen. De meest voorkomende daarvan is droogte; Vasten was onderdeel van een proces waarbij God om regen werd gevraagd (*Taanit 10a*). Er waren echter ook andere redenen om op te roepen tot een openbaar vasten. De Talmoed zegt:

...En evenzo, als een stad wordt geteisterd door een dodelijke epidemie of instortende gebouwen, dan vast en bidt die stad, en alle omliggende gebieden vasten, maar bidden niet. Rabbi Akiva zegt: Ze bidden, maar vasten niet.

...Om de volgende calamiteiten roepen ze het overal uit: vanwege een plaag; voor meeldauw; voor sprinkhanen; voor rupsen, de soort sprinkhaan die in grote zwermen opkomt en op een bepaalde plaats neerdaalt; voor gevaarlijke beesten die een stad zijn binnengedrongen; en voor het zwaard, d.w.z. de legioenen van een binnenvallend leger. De reden waarom ze het bij deze calamiteiten uitroepen, is omdat dit calamiteiten zijn die zich verspreiden.

- *Taanit 19a* (www.sefaria.org)

In de tijd van de bediening van Jesjoea werd Israël bezet door een binnenvallend leger, het leger van Rome. Dit was niet noodzakelijkerwijs de reden voor het vasten van de Farizeeën, maar het was een voorwaarde, die rabbijnen in latere tijden gebruikten om de openbare vastendagen te rechtvaardigen. Wat de specifieke reden ook was, het was hoogstwaarschijnlijk een calamiteit of een ongewenste situatie.

Wat betreft de bedoeling van het vasten, de meest waarschijnlijke verklaring is dat het was bedoeld als uiting van verdriet, die God ertoe zou bewegen om de mensen genadig te zijn die aan het vasten waren en hun verzoeken in te willigen. Er zijn veel voorbeelden van deze denkwijze, die wordt toegepast op het vasten, en één zo'n voorbeeld is het vasten van koning David, na zijn affaire met Bathseba.

2 Samuël 12:15-23

Toen ging Nathan naar zijn huis. En de HEERE [JHWH] trof het kind dat de vrouw van Uria David gebaard had, zodat het ongeneeslijk ziek werd. David zocht God voor het jongetje; David vastte streng en toen hij naar binnen ging om te overnachten, ging hij op de grond liggen. Toen stonden de oudsten van zijn huis op en kwamen bij hem om hem van de grond te doen opstaan; hij wilde echter niet, en at geen brood met hen. Het gebeurde op de zevende dag dat het kind stierf. De dienaren van David waren bevreesd tegen hem te zeggen dat het kind dood was, want zij zeiden: Zie, toen het kind nog levend was, spraken wij tot hem, maar hij wilde niet naar onze stem luisteren. Hoe kunnen wij dan tegen hem zeggen: Het kind is dood? Dat zou kwaad doen! Maar David zag dat zijn dienaren mompelden; daardoor merkte David dat het kind dood was. Dus zei David tegen zijn dienaren: Is het kind dood? Zij zeiden daarop: Ja, het is dood.

Toen stond David op van de grond, waste en zalfde zich en wisselde van kleding. Hij ging het huis van de HEERE [JHWH] binnen en boog zich neer. Daarna kwam hij in zijn huis en vroeg om eten; zij zetten hem voedsel voor en hij at. Toen zeiden zijn dienaren tegen hem: Wat betekent dit wat u gedaan hebt? Om het levende kind hebt u gevast en gehuild, maar nadat het kind gestorven is, bent u opgestaan en hebt u de maaltijd gebruikt. Hij zei: **Toen het kind nog leefde, heb ik gevast en gehuild, want ik zei: Wie weet, is de HEERE [JHWH] mij genadig, zodat het kind in leven blijft. Maar nu is het dood; waarom zou ik nu vasten? Zal ik hem nog terug kunnen halen?** Ik zal wel naar hem toe gaan, maar hij zal niet bij mij terugkomen.

David vast hier in een poging om God over te halen om het leven van zijn kind te sparen; Maar zodra hij echter ziet dat God niet zal worden overgehaald om zijn verzoek in te willigen, stopt hij met vasten. Dit is de gebruikelijke logica achter het vasten; als bidden alleen niet genoeg is om Gods aandacht te krijgen, dan kunnen bidden en vasten effectiever zijn.

Hoewel we niet precies weten waarom de discipelen van de Farizeeën en Johannes vastten, weten we dat ze het deden omdat ze wilden dat God hen op de een of andere manier zou helpen. Aangezien ze collectief vastten, is het waarschijnlijk dat ze niet om persoonlijke hulp vroegen, maar eerder om hulp die een probleem zou oplossen dat de hele natie betrof. Het is interessant dat de Schrift vaak uitlegt waarom de natie Israël op de verschillende momenten door de geschiedenis heen heeft geleden. Of het nu een probleem van droogte, een epidemie of het zwaard was, de profeten vertelden Israël heel consequent dat deze rampen werden veroorzaakt door de zonden van de natie.

Jeremia 7:5-15

Als u echter uw wegen en uw daden werkelijk betert, als u werkelijk recht doet tussen iemand en zijn naaste, als u de vreemdeling, de wees en de weduwe niet onderdrukt, geen onschuldig bloed in deze plaats vergiet, en geen andere goden achternagaat, uzelf ten kwade, dan zal Ik u in deze plaats, in het land dat Ik uw vaders gegeven heb, laten wonen, eeuwig uit en eeuwig in. Zie, u vertrouwt op bedrieglijke woorden, die niet van nut zijn. Stelen, doodslaan, overspel plegen, valse eden afleggen, reukoffers brengen aan de Baäl, andere goden achternagaan, die u niet gekend hebt, en dan voor Mijn aangezicht komen staan in dit huis waarover Mijn Naam is uitgeroepen, en zeggen: Wij zijn gered – om al deze gruweldaden te doen? Is dan dit huis waarover Mijn Naam is uitgeroepen, in uw ogen een rovershol? Ook Ik, zie, Ik heb het gezien, spreekt de HEERE [JHWH]. Want ga toch naar Mijn plaats die in Silo was, daar waar Ik vroeger Mijn Naam heb laten wonen, en zie wat Ik daarmee gedaan heb vanwege de slechtheid van Mijn volk Israël. Welnu, omdat u al deze daden doet, spreekt de HEERE [JHWH], en Ik vroeg en laat tot u sprak, maar u niet geluisterd hebt, en Ik u geroepen heb, maar u niet geantwoord hebt, zal Ik met dit huis waarover Mijn Naam is uitgeroepen, waarop u vertrouwt, en met deze plaats, die Ik u en uw vaders gegeven heb, doen zoals Ik met Silo heb gedaan. Ik zal u van voor Mijn aangezicht wegwerpen, zoals Ik al uw broeders weggeworpen heb, heel het nageslacht van Efraïm.

Hier legt Jeremia uit dat de Tempel werd verwoest vanwege de zonden van Israël. Zacharia heeft een soortgelijke verklaring voor de verwoesting van het land Israël. Zacharia heeft ook kritiek op het idee om een vasten te gebruiken om dit probleem op te lossen.

Zacharia 7:5-14

Zeg tegen de hele bevolking van het land en tegen de priesters: Wanneer u deze zeventig jaar gevast en rouw bedreven hebt in de vijfde en in de zevende maand, hebt u dan werkelijk voor Mij gevast? Of als u at en als u dronk, was u het niet die at en was u het niet die dronk? Zijn dit niet de woorden die de HEERE [JHWH] liet prediken door de dienst van de vroegere profeten, toen Jeruzalem met zijn omliggende steden bewoond en gerust was, en het Zuiderland en het Laagland bewoond waren? Verder kwam het woord van de HEERE [JHWH] tot Zacharia: Zo zegt de HEERE [JHWH] van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs goedertierenheid en barmhartigheid, eenieder aan zijn naaste. onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar. Maar zij weigerden er acht op te slaan, zij zetten hun schouder er dwars tegenin en stopten hun oren toe om niet te hoeven luisteren. Zij maakten hun hart als diamant, om maar niet te hoeven luisteren naar de wet en de woorden die de HEERE [JHWH] van de legermachten door Zijn Geest gezonden had, door de dienst van de vroegere profeten. Daardoor is grote verbolgenheid bij de HEERE [JHWH] van de legermachten ontstaan. Daarom is het gebeurd zoals Hij geroepen had maar waarnaar zij niet geluisterd hadden, evenzo riepen zij maar luisterde Ik niet, zegt de HEERE [JHWH] van de legermachten. Ik heb hen echter met een storm weggeblazen naar alle heidenvolken, die zij niet kenden. Het land werd achter hen verwoest, zodat niemand erdoorheen kon trekken of ernaar terugkeren. Zo maakten zij van het begerenswaardige land een woestenij.

Nogmaals, het zijn de zonden van de mensen, in het bijzonder hun gebrek aan compassie voor de armen, die deze verwoesting veroorzaakten. Zacharia vertelde hen dat hun vasten niet effectief was en dat ze zich in plaats daarvan moesten bekeren van hun slechte manieren. We zien dezelfde thema's opnieuw in de woorden van Jesaja:

Jesaja 58:1-9

Roep luidkeels, houd u niet in, verhef uw stem als een bazuin, verkondig Mijn volk hun overtreding, en het huis van Jakob hun zonden. Hoewel zij Mij dag aan dag zoeken en vreugde vinden in de kennis van Mijn wegen, als een volk dat gerechtigheid doet en het recht van zijn God niet verlaat, vragen zij Mij om rechtvaardige oordelen. Zij vinden er vreugde in om tot God te naderen, terwijl zij zeggen: Waarom vasten wij, als U het toch niet ziet, waarom kwellen wij onze ziel, als U het toch niet weet? Zie, op uw vastendag zoekt u uw eigen wens, en beult u al uw arbeiders af. Zie, u vast om te twisten en ruzie te maken en om goddeloos op de vuist te gaan. Vast niet zoals heden als u uw stem wilt laten horen in de hoogte. Zou dit het vasten zijn dat Ik verkies: dat de mens zich een dag lang verootmoedigt, dat hij zijn hoofd buigt als een riet en zich neerlegt in rouwgewaad en as? Noemt u dat vasten en een dag die de HEERE (JHWH) welgevallig is? Is dit niet het vasten dat Ik verkies: dat u de boeien van de goddeloosheid losmaakt, dat u de banden van het juk ontbindt, dat u de onderdrukten vrij laat heengaan en dat u elk juk breekt? Is het niet dit, dat u uw brood deelt met wie hongerlijdt, en de ellendige ontheemden een thuis biedt, dat, als u een naakte ziet, u hem kleedt, en dat u zich voor eigen vlees en bloed niet verbergt? Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad, en uw herstel snel intreden. Uw gerechtigheid zal voor u uit gaan en de heerlijkheid van de HEERE (JHWH) zal uw achterhoede zijn. Dan zult u roepen en de HEERE (JHWH) zal antwoorden, dan zult u om hulp roepen en Hij zal zeggen: Zie, hier ben Ik.

Hier zien we opnieuw dat de bestraffingen van de natie werden veroorzaakt door hun zonden, en dat het vasten geen remedie was voor die bestraffingen. Zolang de mensen doorgingen met zondigen, zou God hun verzoeken niet honoreren om de bestraffing die hun zonden hadden veroorzaakt weg te nemen.

De woorden van Jesjoea over het vasten in Mattheüs 6 en Lukas 18 sluiten goed aan bij de woorden van deze profeten; Jesjoea zei dat de Farizeeën aan het vasten waren zodat de mensen hún "rechtvaardigheid" zouden zien en onder de indruk zouden zijn, in plaats van te vasten als onderdeel van berouw en het veranderen van hun gedrag. Zoals Zacharia zou zeggen, ze vastten niet 'voor God'. Als ze Gods aandacht wilden trekken, dan hadden ze hun hart moeten laten terugkeren naar God, Hem moeten dienen en hun medemensen liefhebben. In plaats daarvan gingen ze door met zondigen; om precies die dingen te doen die nu juist de rampspoed over hen bracht.

Als we terugkeren naar de gelijkenissen in Markus hoofdstuk 2, hebben we nu wat meer informatie, die we kunnen gebruiken om deze te interpreteren. We weten dat het vasten van de Farizeeën een gezamenlijk teken was van rouw, en was bedoeld om de aandacht te trekken van God, zodat Hij hun natie genade zou schenken. We weten dat Jesjoea op dezelfde manier tegen vasten aankeek als de profeten, als onvoldoende om het echte berouw te vervangen, en als een hypocriet vertoon van "rechtvaardigheid", bedoeld om indruk te maken op andere mensen, in plaats van te doen wat goed was in de ogen van God. Er is nog een stukje context dat ons zal helpen om deze gelijkenissen te interpreteren, en dat zijn de verzen die beschrijven wat er gebeurde vlak voordat Jesjoea werd bevraagd over het vasten.

Markus 2:13-17

En Hij vertrok weer naar de zee; en heel de menigte kwam naar Hem toe, en Hij onderwees hen. Hij ging verder en zag Levi, de zoon van Alfeüs, in het tolhuis zitten en zei tegen hem: Volg Mij! En hij stond op en volgde Hem.

En het gebeurde, toen Hij in diens huis aanlag, dat ook veel tollenaars en zondaars met Jezus en Zijn discipelen aanlagen; want zij waren met velen en waren Hem gevolgd. En toen de schriftgeleerden en de Farizeeën Hem zagen eten met de tollenaars en zondaars, zeiden zij tegen Zijn discipelen: Waarom eet en drinkt Hij met de tollenaars en zondaars? En toen Jezus (Jesjoea) dat hoorde, zei Hij tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

Dit verhaal is verbonden met de vraag over het vasten, die erop volgt. In vers 16 wordt Jesjoea gevraagd waarom hij eet met tollenaars en zondaars. Later wordt Hem in vers 18 gevraagd waarom Hij überhaupt eet, omdat dit allemaal gebeurt op een openbare vastendag. Jesjoea beantwoordt de eerste vraag door te zeggen dat Hij de zondaars riep, om hen van hun ziekte te genezen, dat wil zeggen, om hen tot bekering te brengen van hun zonden. Hij beantwoordt de tweede vraag met de drie gelijkenissen die we proberen uit te leggen. Laten we die gelijkenissen nog eens lezen en kijken of we ze kunnen begrijpen in het licht van al het andere dat we hebben gelezen.

Markus 2:18-22

En de discipelen van Johannes en van de Farizeeën vastten; en zij kwamen en zeiden tegen Hem: Waarom vasten de discipelen van Johannes en van de Farizeeën wel en waarom vasten Uw discipelen niet? En Jezus zei tegen hen: De bruiloftsgasten kunnen toch niet vasten terwijl de Bruidegom bij hen is? Zolang zij de Bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten, maar de dagen zullen komen dat de Bruidegom van hen weggenomen zal zijn, en dan, in die dagen, zullen zij vasten. En niemand naait een lap niet-gekrompen stof op een oud bovenkleed; anders scheurt de nieuwe aangenaaide lap iets af van het oude bovenkleed en ontstaat er een ergere scheur. Ook doet niemand nieuwe wijn in oude leren zakken; anders doet de nieuwe wijn de zakken barsten en stroomt de wijn eruit en gaan de zakken verloren; maar nieuwe wijn moet men in nieuwe zakken doen.

Als Jesjoea spreekt over de bruidegom en de bruiloftsgasten, gebruikt Hij helemaal geen metafoor; Hij heeft het over gepast en ongepast gedrag. Een bruiloft is een tijd om te feesten; vasten op een bruiloft is ongepast, want als men zou vasten en rouwen op een bruiloft, dan zou dat de viering ruïneren. Dit thema van een ongepaste actie, die tot vernietiging leidt, wordt ook doorgevoerd in de gelijkenissen over de kleding en de wijnzakken. Het aanbrengen van de verkeerde lap op een kledingstuk zal het kledingstuk vernietigen, en nieuwe wijn in verkeerde zakken zorgt dat de zakken barsten en de wijn wordt verspild. Op dezelfde manier is het verspilde moeite om de nationale problemen op te lossen door alleen maar te vasten, en zolang vasten de focus is, in plaats van berouw, zullen de problemen alleen maar erger worden.

Terwijl de Farizeeën aan het vasten waren in een poging om Gods aandacht te krijgen en Hem ertoe te bewegen om hen genadig te zijn, pakte Jesjoea daarentegen de kern van het probleem aan; Jesjoea had op diezelfde dag medelijden met een groep tollenaars en zondaars en bracht hen tot bekering. Dit is de reden waarom Jesjoea, in het verslag van Mattheüs, het volgende zegt aangaande deze gebeurtenissen:

Mattheüs 9:13

Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

Jesjoea schonk goedertierenheid, terwijl de Farizeeën alleen maar een offer brachten in de vorm van het vasten. God verlangt naar goedertierenheid, en niet naar het offer. Zoals in Psalm 18 staat:

Psalm 18:26-28

Tegenover de goedertierene toont U Zich goedertieren, tegenover de oprechte man oprecht. Tegenover de reine toont U Zich rein, maar tegenover de slinkse toont U Zich een Strijder. Want Ú verlost het ellendige volk, maar de hoogmoedige ogen vernedert U.

En zoals Jesjoea Zelf zegt in Mattheüs 5:

Mattheüs 5:7

Zalig zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden.

Dus tot conclusie: Deze gelijkenissen in Markus 2 zijn dus geen metaforen over Jesjoea, die het Judaïsme of het Oude Testament vervangt, maar ze maken gewoon duidelijk dat problemen niet kunnen worden opgelost met ongepaste oplossingen. Door het vasten van de Farizeeën zagen ze er vroom en godvruchtig uit, maar ze deden niets om echt de aandacht te trekken van God, en Hem ertoe te bewegen om hen genadig te zijn. Zolang de Farizeeën meer gericht waren op het vasten dan op het oprecht berouw en mededogen hebben, zouden ze doorgaan om vernietiging over zichzelf af te roepen, net zoals het vullen van oude wijnzakken met nieuwe wijn de wijnzakken zou laten barsten, of dat het vasten op een bruiloft de bruiloft zou ruïneren. Net zoals de profeten vóór Hem, liet Jesjoea een betere manier zien om de aandacht te krijgen van God. De reden dat Zijn discipelen niet vastten, is omdat ze in plaats daarvan deden wat God verlangt: ze paktten de zonde aan, die aan de basis lag van de problemen van de natie.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)